

عنوان مقاله:

تاملی بر کاربرد مفهوم میزان جمعیت در مطالعات شهری

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و مدیریت توسعه شهری در ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

مهدی برنافر - دانشجوی دکتری شهرسازی پردیس هنرهای زیبای دانشگاه تهران-

خلاصه مقاله:

یکی از مفاهیم پر کاربرد در مطالعات شهری، میزان جمعیت شهری است. از آنجا تمامی سکونتگاه های انسانی اساسا نوعی واحد جمعیتی هستند میزان جمعیت تقریبا در تمام برنامه ریزی های بین المللی، منطقه ای، ناحیه ای و محلی مورد بررسی و تحلیل قرار می گیرد. به طور کلی کاربردهای جمعیت را می توان در قالب سه موضوع مورد نظر قرار داد: (1) به عنوان معیاری برای شناخت شهر (2) به عنوان معیاری برای طبقه بندی سکونتگاه های شهری (3) به عنوان معیاری برای برنامه ریزی. با این حال کاربست این مفهوم خالی از اشکال نبوده و دارای نارسایی هاییست. در این مقاله ضمن مرور کاربردها و نارسایی های به کارگیری اندازه جمعیت در مطالعات شهری به کاربردهای آن در مطالعات شهری در ایران نیز اشاره می شود. نتایج حاصله نشان می دهد که کاربست میزان جمعیت به عنوان شاخصی برای شناخت شهر و تمیز آن از روستا دگرگونی های زیادی را در ایران تجربه کرده است. با این حال کاربرد آن در دو حوزه دیگر مورد محور بوده و بر کاربردهای عملی متمرکز شده است. لذا نتایج نشان می دهد، توجه صرف به میزان جمعیت و قضاوت در مورد ماهیت، اندازه، روابط و آینده سکونتگاه های شهری و روستایی، ممکن است سبب انحراف و تعمیم های نادرست در خصوص سکونتگاه ها شود. از این میان می توان به پنج ویژگی به عنوان مهمترین جنبه های مربوطه به ناکارآمدی کاربست میزان جمعیت در مطالعات شهری اشاره نمود: عدم به کارگیری معیار جمعیت در شناخت شهر در همه کشورها، نگرش ایستا به میزان جمعیت، ناهمخوانی جمعیت سرشماری ها و جمعیت واقعی، عدم توجه به رابطه جمعیت و فعالیت اقتصادی، عدم توجه به رابطه جمعیت و ساختار سنی.

کلمات کلیدی:

میزان جمعیت، شهر، شناخت شهر، طبقه بندی شهرها، برنامه ریزی شهری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/847690>

